selgitavad viimase kasvamist või kahanemist ja teisi tema eluavaldusi. Järgnev tabel, mis kokku seatud mainitud andmete põhjal, näitab registreeritud lõbunaiste arvulisi suhteid aastate järele.

Lõbunaiste arvustik.
Statistique des prostituées.

	Lõbunaiste absoluutne arv Nombre absolu	Iga 100.000 elanik. kohta lõbunaisi Par 100.000 habitants
1895—1899	908	4,33
1900—1904	1033	4,92
1905—1909	1051	4,88
1910—1914	903	—
1915	158	—
1916	108	—
1917	175	—
1918	105	2,5
1919	95	1,97
1920	—	—
1921	73	1,4
1922	23	0,43
1923	46	0,82

See tabel on ebatäppis, kuna ta Tartu lõbunaiste absoluutse arvu kohta ülevaadet ei paku, sest puuduvad väljaspool registratsiooni salaja prostitueeruvad. Dr. P. Põdder oletab, et Tartus lõbunaisi peab olema palju rohkem kui registratsiooniarvud seda näitavad. Registreeritud lõbunaisterahvaste arvu vaatlemisel tabelis näitab see langemistendentsi kuni 1922. aastani. 1923. a. osutab ligi 50% tõusu. Lõbunaiste arvu kahanemine algab dr. P. Põdderi väljaarvamise järele 1910 a. peale. Dr. C. Ströhmbergi järele tuli 1898. a. iga 100 000 elaniku kohta koguni 5,62 lõbunaisterahvast. Suhtearvud kolme esimese aastarühma kohta 1895.—1909. aastani on keskmiselt arvatud. Huvitav on ära märkida, et ka sõjaaastail 1914—1919 arvuline vähenemine edasi kestab, mida seletada tuleb järelvalve lõdvenemisega, kuna tegelikult prostitueerunute arv sõjaoludest tingitult küll pidi kasvama.

Tallinna kohta käepärast olevate andmete järele otsustades on viimaseil aastail ka seal arvulist vähenemist märgata. Nii oli seal 1918. a. — 609, 1919. a. — 682, 1920. a. 579 ja 1921. a. 481 lõbunaist. Dr. C. Ströhmbergi järele jäi suhtearvu suuruse poolest Tartu XIX sajandi lõpul võrrelduna Odessa, Viini, Pariisi, Moskva, Berliini, Hamburgi, Peterburi, Nikolajevi ja Varssaviga ainult viimasest taha. Odessas tuli iga 100 000 elaniku kohta 1892. a. 1,2, Viinis 1896. a. — 1,6, Pariisis 1887. a. — 1,9, Moskvas 1892. a. — 2,2, Berliinis 1887. a. — 2,5, Hamburgis 1887. a. — 2,98, Peterburis 1892. a. — 3,13, Nikolajevis 1892. a. — 5,16, Tartus 1898. a. — 5,62 ja Varssavis 1892. a. — 5,63 lõbunaist.

Lõbunaisterahvaste vanadusest registreerimise ajal annab ülevaate tabel lk. 700. Selgub, et kõige suuremal arvul on lõbunaisterahvaid registreeritud 16—20 aasta vanaduses, 48,9—58,8%; nooremate protsent kõigub 5,0—9,7 vahel. See lubab oletada, et just esimeses vanaduses kõige rohkem naisterahvaid prostitueeruma hakkab. Arvestades seda, et need aastad naisel on sugulise valminemise ajajärk, võib mõista, et just neil aastail suurel arvul noori naisterahvaid prostitutsiooni ohvriks langeb. 21—25 aasta vanuste protsent on ka veel küllalt suur, 26,6—32,2%. Siit peale aga algab järsk langemine. 41—50 aasta vanuseid

Tartu, lk. 699